

Et Mindretal (Anfjer, Leth, Luxen og Evermees) skal, da Rigsdagssamlingen er paa et saa langt fremrykket Tidspunkt, at ingen detailleret Udvalgsbetænkning kan ventes afgiven, i korte Træk fremsætte sine Anskuelser med Hensyn til de vigtigere Spørgsmaal i det forelagte Revisionslovudkast. Det skal herved ganske afholde sig fra en nøiere Drøftelse af de af Flertallet fremsatte Anskuelser og Forslag og kun i saa Henseende bemærke, at den derved paaregnede Besparselse efter dets Formening ikke kan opnaas uden i betænkelig Grad at svække Hærens Kampdygtighed, uden at sammendrage fuldstændig uensartede Virksomheder paa een Haand og uden at give det uheldige Princip for tvungen Udtagelse af Befalingsmand en betænkelig Anvendelse.

Princippet om almindelig Bernepligt er vistnok saa fastgroet i den almindelige Beviisthed, at Ingen vil tænke paa at forlade dette. Princippet. Gjennemførelse medfører ogsaa efter vor Formening kun nogen Vanskelighed, naar der til samme føies det andet Hovedprincip, hvorpaa saavel Hærløven af 1867 som det foreliggende Revisionsudkast er bygget, nemlig fuldstændig Uddannelse af alt det udfsevne Mandskab. Det er nemlig klart, at der ved den Fremgang, som finder Sted i Befolkningens Størrelse, vil bevirkes, at Kadrene, der skulle tjene til Uddannelse af Mandskabet, efterhaanden kun vanskelig kunne løse den dem saaledes stillede Opgave, og at man derfor enten maa give Afkald paa en tilstrækkelig omhyggelig Uddannelse, eller ogsaa skabe nye Afdelinger alene paa Grund af Uddannelsesprincippet. Begge disse Forhold ere i høj Grad uheldige; det første vil bevirke en Svækkelse af Hærens Kampdygtighed, det andet vil skabe finantzielle Byrder, som ikke ere forsvarelige ligeoverfor den Nytte, de eventuelt ville bringe. Vi ere derfor af den Formening, at man paa det sidstomhandlede Princip Omraade bør søge Forandringer indførte fra det Ubestaaende og i Lovforslaget Optagne. Det mest Besparsende vilde aabenbart være ved Fodfolket — og det er selvfølgelig om dette Raaben, at Spørgsmaalet her ene dreier sig — efter Lodtrefning paa Sessionerne kun at indkalde saa meget af det udfsevne Mandskab, som er fornødent til Udfyldning af Liniebataillonernes Kadres med 2 Mars Mandskab (2den og 4de Mars) og overføre Resten til Fortærkningen. Vi have dog ikke anset det for rigtigt at gjøre et saa yderligt Skridt, men formene, at alt Mandskab vel bør uddannes, men at det overflødende Mandskab udover, hvad der behøves ved Liniebataillonerne, bør gives en kortere Uddannelse paa c. 2 Maaneder — hvilken da bedst udføres ved Reserverbataillonerne — for under Krigsforhold at indkaldes med dets Aargang til Depoterne, og efter endt Uddannelse ved disse at anvendes som Erstatningsmandskab.

For Hærens Kampdygtighed vil der Intet være tabt ved at følge denne Vej, og en ikke

ringe Besparselse vil kunne gjøres, navnlig forsaavidt man — hvad der synes at være Stenning for i Udvalget — vil bibeholde Militærarbejderne til Røgtelsen af den dem ved Hærløven af 1867 tilbedste Tjeneste. — Man vil fremdeles ad denne Vej lette Bernepligtsbyrden for Befolkningen i dens Helhed, og den Ulighed for de Enkelte, der kan fremhæves som Bebreidelse mod Forslaget, er ikke af væsentlig anden Natur end den, der finder Sted ved den nuværende Hærløve for deres Bekommende; der maa ligge til fortsat Tjeneste, ligesom overhovedet en Hærorrdning, der skulde give fuldstændig Lighed for Alle, er et Ideal, man efter Sagens Natur aldrig vil kunne naae, og end ikke i den ydre Form vil kunne nærme sig uden betydelige finantzielle Ofre, naar Uddannelsen samtidig skal være forsvarelig.

Paa et andet betydningsfuldt Punkt har fremdeles vor Formening været afvigende fra de Anskuelser, der gjøre sig gjældende i Lovudkastet, nemlig med Hensyn til den fortsatte Uddannelse. Lovforslaget forlanger en Gjenindkaldelse af samme Aargangs Mandskab 2 Gange til Liniebataillonerne og 2 Gange til Reserverbataillonerne. Det maa dog bemærkes, at Indkaldelsen kun skal finde Sted indtil en Styrke af 800 Mand pr. Bataillon, hvorved det ikke kan undgaa, at der ved større Overskud af Mandskab finder store Uregelmæssigheder Sted med Hensyn til de Enkeltes Uddannelse. Ved vort ovennævnte Forslag vil alt det ved Liniebataillonerne fuldt uddannede Mandskab blive gjenindkaldt 2 Gange ved Liniebataillonerne, ganske som efter Lovforslaget, men samtidigt formene vi, at man ved en anden Fordeling af Rekrutmassen, nemlig hvert 2det Aar til begge Liniebataillonerne af det samme Regiment, vil kunne spare den ene Indkaldelse til Reserverbataillonens, saaledes altsaa at hver fuldt uddannet Mand foruden sin Rekruttid indkaldes til Liniebataillonerne som 2det og 4de Mars Mandskab og til Reserverbataillonens som 6te Mars Mandskab. Herved vil desuden opnaas den Fordel, at de større Dveller stedse fle i den Formation, som Lovforslaget indfører, nemlig Regimentsformationen, hvorimod dette ved Lovforslagets Bestemmelser i saa Henseende kun er Tilfældet i meget ringe Grad. Vi ere endelig af den Formening, at man i Reglen bør henlægge de større Dveller til Efteraaret, og give dem et mere feltmæssigt Præg end det, som en staaende Veir kan give, og derved navnlig fremkalde dels en frugtbringende Dvelse for det hele Administrationspersonale ved Hæren og et Kjenndskab hos Førerne til forskellige Egne af Landet, som Leirovellerne efter deres hele Natur ikke kunne frembyde. Som en Følge heraf have vi foreslaaet, at man, bestemt en Samarbejde af de til de større Dveller bestemte Afdelinger have fundet Sted i Garnisonerne skulde lade disse Afdelinger i passende Forhold mellem Raabenarterne udføre samlede Operationer med bevægelige Kantonnementer og efter en Plan, hvor-